

Když nám zemře někdo blízký, je to tragédie, je to moc smutné. Každý smrt chápeme jiným způsobem, ale vždy bolí a vždy v každém z nás zanechá něco bolestného, ale hlavně v nás vždy zanechá vzpomínku. Hodnoty toho, kdo zemře si uvědomíme až když je pozdě. Zemřel pan Konečný, filozof, básník, disident. Pan Konečný nebyl pouhým občanem Horní Blatné, byl něco víc. Pan Konečný byl velikým patriotem nejen Horní Blatné, ale celého regionu. Od neděle, kdy se veřejnost poprvé dozvěděla o jeho smrti, jsem byl nucen odpovídat na mnoho dotazů přátel pana Konečného jak tuzemských, tak i ze zahraničí. Z hlasu každého dotazujícího jsem cítil bolest a zármutek.

Jindra měl velké srdce, a přeci je rozdal, až na něj už nezbylo. Jaký Jindra byl, nemusím psát, jeho skromnost nemusím zdůrazňovat. Jindra byl znám na politické scéně, byl znám na kulturní scéně, byl znám i v různých podnicích, v různých firmách a společnostech. Jindra se velikou měrou zasloužil o místní muzeum, o hraniční přechod v Potůčkách, o kulturní rozkvet Horní Blatné. Jeho nápadem bylo pořádání Plenérů, byla to hlavně jeho zásluha, že takováto akce do Horní Blatné vůbec dorazila, že obohatila náš kulturní život. Jindra měl mnoho nápadů, měl mnoho myšlenek, bohužel je již nemůže dokončit. Nyní je tedy na nás, pokračovat v jeho ideálech a realizovat Jindrovo myšlenky a nápady. Věřte, nebude to lehké, nebude to ani jednoduché.

Zemřel Jindra Konečný, prosím, uctěme jeho památku, nezapomeňme na něj. Byl jedním z nás, a přeci byl někdo víc.